

Når man kommer til Danmark får man hus og bil.

Det var i hvert fald den opfattelse Anaclet Habyarimana og Janvier Bimenyimana fra Congo, havde fået allerede i hjemlandet. Det stemmer selvfølgelig ikke overens med virkeligheden, men det betød, at der skulle nogen forventningsafstemning til, inden de to kunne stille sig tilfredse med at være IGU-ansatte i landbruget på Holmen I/S i Pandrup.

Der skulle skubbes meget i starten, siger gårdejer Egon Knudsen, men lysten er blevet meget bedre i løbet af det halve år, de har været IGU-ansatte, og han fremhæver at de er meget stabile. De mangler stadig noget på effektivitetssiden, før de når op på niveau med de øvrige ansatte, men det er jo netop det, vi skal nå i løbet af deres IGU-ansættelse, så kan der også blive snak om eventuelle løntillæg.

Begge IGU-ansatte arbejder i stalden med malkningen som deres hovedopgave – en møder tidligt om morgenen (4.00-8.30) og tager sig af morgenmalkningen, mens den anden så møder sent ind (15.30 – 18.30) for at tage sig af aftenmalkningen. De skifter hver anden uge, så morgen og aften bliver ligelig fordelt, og de skiftes om at tage weekenderne. I alt har de 30 ugentlige timer på gården, og de resterende 7 timer bruger de på sprogskolen.

Det er et meget stabilt system, selv om det er skiftearbejde, og det fungerer godt til alles tilfredshed. Det går også væsentlig bedre med at kommunikere. I starten måtte der lidt mentorstøtte til, men de lærer meget på sprogskolen, så det er blevet lettere at forstå hinanden, og især fremhæves det, at de er blevet meget bedre til at spørge, hvis de er i tvivl.

Man kan godt mærke den kulturelle forskel, for eksempel var det svært for dem at acceptere, at løn og ansvar hænger sammen med kompetencer og ikke anciennitet, især da en ukrainer blev ansat på gården og skulle fungere som deres direkte chef. Egon ser gerne, at de bliver væsentligt mere effektive, og har planer om at de i sidste del af ansættelsen, skal have nogle AMU-kurser om malketeknik og også gerne et traktorkursus, så de kan bruges i flere landbrugsfaglige sammenhænge.

Det hele startede da en af dem uopfordret søgte job på gården. Egon kontaktede jobcentret i Jammerbugt Kommune og blev fortalt om IGU-mulighederne. Der blev aftalt en 5-ugers praktikperiode, hvorefter man lavede en IGU-aftale. Aftalen blev primært lavet af jobcentret, som også stod for uddannelsesplanen, som det første år udelukkende drejer sig om danskuddannelse. Den anden blev ansat efter henvendelse fra jobcentret, da man syntes, der var en åbning for ansættelse.

Når IGU-eleverne er på sprogcentret, bliver de jævnligt besøgt af en jobcentermedarbejder, der hjælper med at forklare det danske system, og som også er med til at få udfyldt skema til uddannelsesgodtgørelse. Udbetalingen af denne ydelse kan godt være lidt ustabil, men det er i hvert fald en stor hjælp at jobcentret står for det praktiske - det er ikke noget, Egon tænker over som arbejdsgiver, og det er også svært for den enkelte IGU-ansatte, at gennemskue systemet her.

Egon er glad for sine to IGU-ansatte, og han ser meget positivt på, at de deltog i virksomhedens julefrokost på lige fod med alle de andre ansatte. Han venter dog lidt utålmodigt på at deres effektivitets- og

initiativlyst stiger, for så skal det nok blive rigtig godt, og IGU er et godt springbræt til at komme videre, slutter Egon.